

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.358 van 3 november 1997
in de zaak A. 70.944/X-6899.**

In zake : Victor FOQUE,
wonende te 2830 WILLEBROEK,
Grote Bergen 1B

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Victor FOQUE op 12 september 1996 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "de beslissing van 25 juni 1996 van de directieraad van het departement Leefmilieu en Infrastructuur om hem te vertragen in zijn functionele loopbaan";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien het administratief dossier;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 november 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 december 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad
A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van
Advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste
Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is technisch beambte bij het
Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement
Leefmilieu en Infrastructuur.

1.2. Op 13 februari 1996 wordt met verzoeker een
evaluatiegesprek gevoerd, dat leidt tot de toekenning
van de evaluatie "onvoldoende".

1.3. Verzoeker stelt hiertegen beroep in bij de
raad van beroep.

1.4. Op 1 april 1996 adviseert de raad van beroep
dat de evaluatie "onvoldoende" niet gegrond is.

1.5. Op 29 april 1996 beslist het college van
secretarissen-generaal dat de vermelding onvoldoende
wordt "verworpen".

1.6. Op 20 mei 1996 doet het college van afdelingshoofden een voorstel om de functionele loopbaan van verzoeker te vertragen.

1.7. Op 11 juni 1996 wordt verzoeker door de directieraad gehoord.

1.8. Op 25 juni 1996 beslist de directieraad de functionele loopbaan van verzoeker te vertragen.

1.9. Deze beslissing wordt bij aangetekende brief van 15 juli 1996 aan verzoeker ter kennis gebracht;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem berokkent, als volgt omschrijft :

"Verzoeker is zwaar aangetast in zijn eer en de morele schade opgelopen door deze vernederende uitspraak en de lange en slepende procedures maken hem ziek.

Het geloof in een rechtvaardige behandeling van zijn zaak ebt langzaam weg.

Het feit dat hij bij hiërarchische meerderen geen gehoor vindt kwetst hem diep.

Het feit dat hij zelfs met de bewijzen in handen bepaalde aantijgingen kan weerleggen, -terwijl de evaluerende partij niets kan bewijzen- maar hiertoe niet de kans krijgt voor een objectieve rechter, frustreren hem zwaar.

Op financieel vlak wordt hem zonder verpinken een uitstel van salarisverhoging voorgeschakeld. Zijn promotiekansen worden erg bemoeilijkt met een vertraging op zijn palmares.

Het moge duidelijk zijn dat de beslissing tot 'vertraging' zijn toekomstige bevorderingsmogelijkheden alsmede een eventuele mutatie ernstig zal hypotheceren";

2.2. Overwegende dat in zover verzoeker zich beroept op een moreel nadeel, dit nadeel kan hersteld worden door de morele voldoening die een annulatiearrest aan verzoeker zou verschaffen; dat het nadeel derhalve, indien ernstig, alleszins niet moeilijk te herstellen is; dat het financieel nadeel dat door de bestreden beslissing aan verzoeker berokkend wordt, eveneens herstelbaar is; dat indien de bestreden beslissing vernietigd wordt, verzoeker immers geacht zal worden steeds een normale loopbaansnelheid te hebben gehad, zodat het weddeverschil hem zal worden uitbetaald; dat, wat de eventuele gevolgen van de bestreden beslissing voor verzoekers toekomstige bevorderingsmogelijkheden betreft, vastgesteld dient te worden dat dit nadeel momenteel louter hypothetisch is; dat verzoeker trouwens de nietigverklaring kan vorderen van de bevorderingen waarvoor hij ingevolge de bestreden beslissing zou worden achteruit gesteld; dat het nadeel dus niet moeilijk te herstellen is;

2.3. Overwegende dat niet voldaan is aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie november 1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

M. VRINTS.